

नाभिरक्षत्रिये । १४ ।

क्षत्रियार्थकमिन्द्रो नाभिश्चः स्त्रीलिङ्गः स्यात् । इयं नाभिः
(अक्षावयवः) वा ङीप् नाभी ।

उभावन्त्यत्र पुंसि । १५ ।

उभौ दुम्भुभिनाभिश्चौ क्रमेण नाभिभिन्ने क्षत्रिये च वर्त्तमानौ
पुंलिङ्गौ स्याताम् । अयं दुम्भुभिः (वाद्यभेदः अक्षरभेदो वा) अयं
नाभिः (क्षत्रियः) “लिङ्गमशिष्यं लोकाययत्वात्” इत्युक्तेः कचित्
व्यभिचारः । तेन अवयववाचकस्य पुंस्त्वमपि “ससुक्ष्मसत्पङ्कजपल-
कोमलैरुपाहितश्रीण्युपनीविनाभिभिः” इत्यत्र पुंस्त्वम् । अत एव
रभसः

सुखराट् क्षत्रिये नाभिः पुंसि प्राण्यङ्गुले द्वयोः ।

चक्रमध्ये प्रधाने च स्त्रियां कसूरिकामदे ॥

इत्याह स ।

तल्लजः । १६ ।

भावाद्यर्थे विहिततलप्रत्ययान्तः स्त्रीलिङ्गः स्यात् । शुभ्रस्य भावः
शुभ्रता एव जडता मृदुता । ब्राह्मणस्य कर्म भावो वा ब्राह्म-
णता । जनानां समूहः जनता स्यासता । देव एव देवता
“स्त्रार्थिका अपि प्रत्ययाः कचित् प्रकृतितो लिङ्गवचनान्य-
तिवर्त्तन्ते” इत्युक्तेः प्रकृतिभिन्नलिङ्गत्वम् ।

भूमिविद्युत्सरित्तावनिताभिधानानि । १७ ।

भूत्यादिपर्यायशब्दाः स्त्रीलिङ्गाः स्युः । अचला अनला विश्वस्मरा
इत्यादयः । विद्युत्तडित् सौदामनी चपला चञ्चला । सरित् निम्नगा
आपगा । लता वल्ली वल्लरी व्रततिः । वनिता योषित् अवला ।

यादो नपुंसकम् । १८ ।

यादःशब्दः सरिद्वाचकोऽपि स्त्रीलिङ्गः स्यात् । पूर्वस्त्वताप-
वादः । इदं वादः (नदी) ।

भास्सुक्खगदिग्दृग्गुण्णिगुपानहः । १९ ।

एते स्त्रियां स्युः । इयं भाः सुक् सुक् दिक् डक् उष्णिक् उपानत् ।

सूषोर्णे नपुंसके च । २० ।

सूषोर्णाशब्दौ स्त्रियां नपुंसके च स्तः । सूषा सूषम् (काष्ठ-
मयी द्विकर्षिका) । ऊर्णा ऊर्णं (मेषादिलोभ) ।

गृहशशाभ्यां स्त्रीवे । २१ ।

गृहपूर्वकः सूषाशब्दः शशपूर्वकश्च ऊर्णाशब्दः स्त्रीलिङ्ग एव
स्यात् न तु स्त्रियाम् । परवलिङ्गतापवादः । गृहसूषम् शशोर्णम् ।

प्रावृड्विमुड्विड्विट्त्विवः । २२ ।

एते शब्दाः स्त्रियां स्युः । इयं प्रावृट् विमुट् रट् विट् त्विवट् ।

दर्विविद्विद्विद्विनिशाण्यभ्रनेणिक्स्थीपथ्यङ्गुल्यः । २३ ।

एते शब्दाः स्त्रीलिङ्गाः स्युः । पक्षे ङीप् । इयं दर्विः विदिः
वेदिः खनिः शाणिः अग्निः वेणिः कपिः स्त्रीपथिः थङ्गुलिः ।
पक्षे ङीप् सर्वत्र, दर्वीकरः “अङ्गुलीयोरगङ्गा” इति कालिदासः ।

तिथिनाडिरुचिबीचिनालिधूलिकिकिकिन्निच्छवि-

रात्यादयः । २४ ।

एते स्त्रीलिङ्गाः स्युः । इयं तिथिः । अथ पुंस्त्वमपि “तिथयो-
र्हयो” इत्यमरोक्तेः । “निखिलाक्षिणि पुर्णभातथीन” इति नैषधम् ।
नाडिः रुचिः इत्यादि । रात्यादय इत्यादिपदात् नञादोषाभिस्रा
रात्रिपर्याया षष्ठ्यन्ते । सर्वत्र पक्षे ङीप् । नाडी कपी बीची
इत्यादि ।

शष्कुलिराजिकुशवन्तिवन्तिभृकुटिबुटिबलि-

पङ्क्तयः । २५ ।

एते शब्दाः स्त्रियां स्युः । इयं शष्कुलिः राजः इत्यादि । बलीभ्यः
पक्षे ङीप् । “अवलीभ्यतर्क्यशष्कुलीकललीकलम्” इति नैषधम् ।
“राजीवराजीवशनील इङ्गम्” इति भाषा । बलिकदरावयवः ।

प्रतिपदापदिपत्संपच्छरत्संमदपरिषदपुःसंवित्
कदयुन्मुत्समिधः । २६ ।

एते शब्दाः स्त्रियां स्युः । इयं प्रतिपत् अपापत् विपत् इत्यादि ।
उषाः प्रातरधिष्ठात्री देवता “उषा उग्रानि” इति वेदमन्त्रः ।

आशीर्धूःपूर्गीर्द्वारः । २७ ।

एते स्त्रियां स्युः । इयमाशीः धूः पूः गीः द्वारः ।

अप्सुमनससमासिकतावर्षाणां बहुत्वञ्च ।

अप्प्रभृतीनां पञ्चानां स्त्रीत्वं बहुवचनान्तत्वं च स्यात् । इमा
आपः । इमाः सुमनसः । पुष्पसामान्यवाचित्व एवात्र बहुत्वञ्च
तेन सुमना मालती जातिरित्यादौ एकत्वम् । देववाचकस्य तु
पुंस्त्वमेव । बहुत्वं चैषां प्रायिकम् अत एव अर्थवत्सूत्रभाष्ये, “एका
च सिकता तैलदानेऽसमर्थी” इति प्रयुक्तम् । “समां समां विजा-
यते” इति सूत्रभाष्ये समायां समावाभिति प्रयुक्तम् ।
“विभाषा पात्राधेट्” इति सूत्रवृत्तिव्याख्यायाम् आत्रायातां
सुमनसाविति करदत्तेन च प्रयुक्तम् ।

शुक्त्वग्न्योग्वाग्यवागूनौस्त्विवः । २८ ।

एते शब्दाः स्त्रियां स्युः । इयं शुक् त्वक् ज्योक् वाक् ।

तटिमीमासंवध्याः । २९ ।

एते शब्दाः स्त्रियां स्युः । तटिः पक्षे ङीप् मीमा संवध्या ।